

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.4.2007
KOM(2007) 169 endelig

2007/0058 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og
Middelhavet**

(forelagt af Kommissionen)

1) BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Formålet med dette forslag er på EF-plan at gennemføre den genopretningsplan for almindelig tun, som ICCAT har vedtaget, for hele genopretningsplanens løbetid.

- **Generel baggrund**

Det Europæiske Fællesskab deltager i en række regionale fiskerierorganisationer, der danner ramme for regionalt samarbejde om bevarelse og forvaltning af visse bestande af stærkt vandrende fiskearter. Disse organisationer vedtager henstillinger, herunder samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) og kvoter, tekniske foranstaltninger til fastsættelse af mindstemål for fisk, lukkede områder og perioder, fiskeriindsatsbegrænsning og kontrolforanstaltninger. Sådanne henstillinger bliver bindende for kontraherende parter, som ikke har gjort indsigelse mod dem. Som kontraherende part i sådanne organisationer er Fællesskabet således forpligtet til at anvende vedtagne henstillinger, som det ikke har gjort indsigelse mod.

Fællesskabet har været medlem af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) siden november 1997. Det er derfor nødvendigt at gennemføre de henstillinger, som ICCAT har vedtaget, i EU-retten for at sikre bæredygtig forvaltning af ressourcerne under nævnte organisations jurisdiktion.

ICCAT vedtog på sit årsmøde i 2006 en 15-årig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

For at genopbygge bestanden er der i ICCAT's genopretningsplan fastsat en række foranstaltninger, nemlig: reduktion af TAC-niveauet frem til 2010, fiskeribegrænsninger i visse områder og perioder, et nyt mindstemål, foranstaltninger vedrørende sports- og fritidsfiskeri samt kontrolforanstaltninger og gennemførelse af ICCAT-ordningen for fælles international inspektion for at sikre, at planen bliver effektiv.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

De tekniske foranstaltninger, som ICCAT har vedtaget for almindelig tun, er indarbejdet i EF-retten ved Rådets forordning (EF) nr. 973/2001 af 14. maj 2001 om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 137 af 19.5.2001), senest ændret ved forordning (EF) nr. 831/2004 (EFT L 127 af 29.4.2004). Disse tekniske foranstaltninger omfatter mindstemål for almindelig tun og lukkede områder og perioder, som blev ændret på ICCAT's årsmøde i 2006. Som følge af beslutningen på ICCAT's årsmøde i 2006 bør den nuværende lovgivning derfor ajourføres.

ICCAT's genopretningsplan for almindelig tun blev midlertidigt indarbejdet i EU-retten for fangståret 2007 ved Rådets forordning (EF) nr. .../2007 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 for så vidt angår den genopretningsplan for almindelig tun, som Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet har anbefalet.

Ved den forordning ændres TAC-forordningen for 2007, og bestemmelserne i genopretningsplanen og de nye kvotetildelinger til medlemsstaterne efter ICCAT's beslutning om en ordning for kvotefordeling mellem de kontraherende parter på mødet i Tokyo den 29. - 31. januar 2007 blev indarbejdet i EU-retten.

Eftersom ovennævnte bestemmelser er begrænset til fangståret 2007, er det nu nødvendigt at gennemføre denne ICCAT-genopretningsplan mere permanent for hele genopretningsplanens løbetid.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Dette forslag er i tråd med de generelle bestræbelser for at opnå en bæredygtig udnyttelse af tunbestandene i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikks mål og bidrager til en bæredygtig udvikling.

2) HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

For at Kommissionen kan forberede sin forhandlingsposition forud for forhandlingerne på ICCAT's årsmøder, hører Kommissionen medlemsstaterne, fiskerierhvervet og ngo'er.

Sammenfatning af svarene, og hvordan de indgår i gennemgangen

De vigtigste høringsspartnere har godkendt EF's holdning til vedtagelsen af en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

- **Ekspertbistand**

Relevante videnskabelige områder/eksperter

ICCAT's videnskabelige udvalg.

Metodevalg

Det videnskabelige udvalg evaluerer bestandene og fremsætter henstillinger om, at der træffes forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger for at sikre bæredygtig udnyttelse af tunbestandene, bl.a. gennem vedtagelse af tekniske foranstaltninger.

Væsentligste organisationer/eksperter, der deltog i høringen

ICCAT's videnskabelige udvalg.

Sammendrag af rådgivning, der er modtaget og anvendt

Det er blevet nævnt, at der er potentielt alvorlige risici, som kan gøre uoprettelig skade.

Der er almindelig enighed om, at der er sådanne risici. ICCAT's videnskabelige udvalg anførte i sin bestandsvurdering for 2006, at gydebiomassen for almindelig tun bliver

stadigt mindre, mens fiskeridødeligheden stiger hastigt, især for store fisk.

Det videnskabelige udvalg har påpeget, at denne bestand risikerer at bryde sammen i den nærmeste fremtid, hvis der ikke gennemføres passende forvaltningsforanstaltninger.

ICCAT's videnskabelige udvalg har anbefalet, at der træffes foranstaltninger til at sikre bæredygtig udnyttelse af almindelig tun, især ved at der fastsættes mindstemål og etableres lukkede fiskeriområder og -perioder.

Midler til at gøre eksperternes råd offentligt tilgængelige

Det videnskabelige udvalgs udtalelser offentliggøres på ICCAT's websted.

- **Konsekvensanalyse**

Formålet med genopretningsplanen for almindelig tun er at sikre, at almindelig tun udnyttes bæredygtigt, og især at nedbringe fiskeridødeligheden for såvel ungfisk som voksne fisk ved at kombinere lukkede fiskeriperioder med større mindstemål.

Genopretningsplanen vil, når den iværksættes på EF-plan, gælde for alle EF-fiskere, der fisker efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Indarbejdelse i EU-retten af foranstaltninger vedtaget af ICCAT, der er ansvarlig for forvaltning af tunarter, og som Det Europæiske Fællesskab er kontraherende part i.

- **Retsgrundlag**

Traktatens artikel 37.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget falder ind under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager:

Henstillinger vedtaget af de regionale fiskeriorganisationer kan direkte håndhæves af Fællesskabet og medlemsstaterne. Af klarheds- og gennemsigtighedsgrunde indarbejdes de i en råde forordning, så medlemsstaterne og fiskerne lettere kan anvende dem.

Forslaget har ingen finansielle virkninger.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslået middel: forordning.

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende årsager:

Henstillinger vedtaget af regionale fiskeriorganisationer indarbejdes i en rådeforordning.

4) BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

5) YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Nærmere redegørelse for forslaget**

Formålet med dette forslag er at gennemføre den genopretningsplan for almindelig tun, som ICCAT har vedtaget, og som bl.a. består af TAC'er og kvoter, tekniske foranstaltninger for fastsættelse af mindstemålet for almindelig tun, lukkede områder og perioder samt kontrolforanstaltninger.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har siden 14. november 1997 været part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet².
- (2) Den Internationale Kommissionen for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) vedtog på sit årsmøde i november 2006 henstilling 2006[05] om opstilling af en 15-årig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
- (3) For at genopbygge bestanden indeholder ICCAT's genopretningsplan en række tiltag såsom gradvis reduktion af de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) i perioden 2007-2010, fiskeribegrænsninger i visse områder og perioder, et nyt mindstemål for almindelig tun, foranstaltninger vedrørende sports- og fritidsfiskeri samt kontrolforanstaltninger og gennemførelse af ICCAT-ordningen for fælles international inspektion for at sikre, at planen bliver effektiv.
- (4) For at opfylde de internationale forpligtelser, som følger af ICCAT-henstillingen, gennemførtes ICCAT's genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet midlertidigt ved forordning (EF) nr. .../2007 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 for så vidt angår den genopretningsplan for almindelig tun, som Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet har anbefalet, i afventning af at Rådet i løbet af 2007 vedtager en forordning om gennemførelse af flerårige foranstaltninger til genopretning af bestanden af almindelig tun.

¹

² EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33.

- (5) Det er derfor nødvendigt at gennemføre ICCAT's genopretningsplan permanent ved hjælp af en rådsforordning om opstilling af en genopretningsplan som fastsat i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik³, som skal gælde fra den 1. januar 2008.
- (6) Visse tekniske foranstaltninger vedtaget af ICCAT for almindelig tun er blevet indarbejdet i EU-retten ved Rådets forordning (EF) nr. 973/2001 af 14. maj 2001 om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrede fiskearter⁴.
- (7) Som følge af, at ICCAT har vedtaget nye tekniske foranstaltninger for almindelig tun, og at de foranstaltninger, der har været i kraft siden vedtagelsen af ovennævnte forordning, skal ajourføres, bør visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 973/2001 ophæves og erstattes af denne forordning -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes der generelle regler for Fællesskabets gennemførelse af en flerårig genopretningsplan for almindelig tun (*thunnus thynnus*) anbefalet af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT). Denne forordning gælder for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

Formålet med genopretningsplanen er med en sandsynlighed på over 50 % at tilvejebringe en biomasse svarende til det maksimalt bæredygtige udbytte (B_{msy}).

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "CPC'er": kontraherende parter i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og samarbejdende ikke-kontraherende parter, organisationer eller fiskeriorganisationer (Contracting Parties to the International Convention for the Conservation of the Atlantic Tuna and Cooperating Non-Contracting Parties, Entities or Fishing Entities)

³ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁴ EFT L 137 af 19.5.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 831/2004 (EUT L 127 af 29.4.2004, s. 33).

- b) "fiskerfartøj": ethvert fartøj, der anvendes til eller er beregnet til erhvervmæssig udnyttelse af tunressourcer, herunder fabriksfartøjer og fartøjer, der deltager i omladning
- c) "fælles fiskeri": ethvert fiskeri udøvet af to eller flere fartøjer i fællesskab, der fører forskellige CPC'ers eller medlemsstaters flag, og hvor der overføres fangst fra ét fartøjs fiskeredskaber til et andet fartøj
- d) "overførsel": enhver overførsel af almindelig tun
 - i) fra et fiskerfartøj til den endelige opfedningsbedrift for almindelig tun, inkl. fisk, der døde eller undslap under transporten
 - ii) fra en bedrift for almindelig tun eller et faststående tunfiskenet til et fabriksfartøj eller transportfartøj eller til landjorden
- e) "faststående tunfiskenet": et faststående tunfiskeredskab, der er forankret til bunden, og som normalt er forsynet med ledegarn, der leder fiskene ind i et aflukke
- f) "anbringelse i bur": den almindelige tun tages ikke om bord, men anbringes i bur og omfatter både opfedning og opdræt
- g) "opfedning": anbringelse af almindelig tun i bur i en kortere periode (2-6 måneder) primært for at øge fiskenes fedtindhold
- h) "opdræt": anbringelse af almindelig tun i bur i over ét år for at øge den samlede biomasse
- i) "omladning": overførsel af en del af eller hele fangsten om bord på et fiskerfartøj til et andet fiskerfartøj
- j) "fabriksfartøj": et fartøj, om bord på hvilket fiskevarer underkastes én eller flere af følgende behandlinger inden pakning: filetering, udkæring i skiver, frysning og forarbejdning
- k) "sportsfiskeri": ikke-erhvervmæssigt fiskeri, hvor de fiskende er medlemmer af en national sportsfiskerforening eller har national sportsfiskerilicens
- l) "fritidsfiskeri": ikke-erhvervmæssigt fiskeri, hvor de fiskende ikke er medlemmer af en national sportsfiskerforening eller ikke har national sportsfiskerilicens
- m) "opgave II": opgave II som defineret af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) i "Field manual for statistics and sampling Atlantic tunas and tuna-like fish" (tredje udgave, ICCAT, 1990).

KAPITEL II FISKERIMULIGHEDER

Artikel 3

Samlede tilladte fangstmængder (TAC'er)

ICCAT har for de kontraherende parter fastsat følgende TAC'er for bestanden af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet:

- i 2008: 28 500 tons
- i 2009: 27 500 tons
- i 2010: 25 500 tons.

Når der i ICCAT aftales nye TAC-niveauer, justerer Rådet dog på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de TAC'er, der er fastsat i stk. 1, i overensstemmelse hermed.

Artikel 4

1. Hver medlemsstat kan tildele sin kvote for almindelig tun til de fiskerfartøjer, der fører dens flag, og de hos medlemsstaten registrerede faststående tunfiskekøle, der har tilladelse til aktivt fiskeri efter almindelig tun.

2. Private handelsaftaler mellem en medlemsstats borgere og en CPC om at anvende et fartøj, der fører den pågældende medlemsstats flag, til fiskeri inden for en CPC's tunkvote kan indgås, hvis den pågældende medlemsstat giver sin godkendelse og underretter Kommissionen herom.

KAPITEL III TEKNISKE FORANSTALTNINGER

Artikel 5

Lukkede fiskeriperioder

1. Fiskeri efter almindelig tun med store pelagiske langlinefartøjer på over 24 m er forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, bortset fra området vest for 10° V og nord for 42° N, i perioden 1. juni - 31. december.
2. Notfiskeri efter almindelig tun er forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i perioden 1. juli - 31. december.
3. Fiskeri efter almindelig tun med stangfartøjer er forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i perioden 15. november - 15. maj.

4. Fiskeri efter almindelig tun med pelagiske trawlere er forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i perioden 15. november - 15. maj.

*Artikel 6
Anvendelse af luftfartøjer*

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at forbyde anvendelsen af fly og helikoptere til sporing af almindelig tun i konventionsområdet.

*Artikel 7
Mindstemål*

1. Mindstemålet for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er 30 kg.
2. Uanset stk. 1 er mindstemålet for almindelig tun 8 kg for følgende almindelige tun, jf. dog artikel 10:
 - a) almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav af stangfartøjer, dørgefartøjer og pelagiske trawlere
 - b) almindelig tun fanget i Adriaterhavet med henblik på opdræt.
3. Bilag I indeholder yderligere specifikke bestemmelser for almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav af stangfartøjer, dørgefartøjer og pelagiske trawlere.

*Artikel 8
Prøveudtagningsplan for almindelig tun*

1. Hver medlemsstat opstiller et prøveudtagningsprogram med henblik på at vurdere antallet af fangede almindelig tun pr. størrelsesklasse.
2. Ved prøveudtagning med henblik på størrelsesbestemmelse af fiskene i burene udtages der en prøve på 100 individer pr. 100 t levende fisk eller på 10 % af det samlede antal fisk anbragt i bur. Prøverne med henblik på størrelsesbestemmelse efter længde og vægt udtages under høsten på bedriften og på de døde fisk under transporten efter den metode, som ICCAT har vedtaget for datarapportering under opgave II.
3. Der skal udvikles flere metoder og foretages yderligere prøveudtagninger for fisk, der opdrættes i over ét år.
4. Prøverne udtages under en tilfældigt udvalgt høst og skal omfatte alle bure. Dataene for hvert års prøveudtagning meddeles ICCAT senest den 31. maj det følgende år.

Artikel 9
Bifangst

1. Fiskerfartøjer må, uanset om de fisker aktivt efter almindelig tun eller ej, højst have en bifangst på 8 % almindelig tun på under 30 kg, men dog mindst 10 kg.
2. Procenten i stk. 1 beregnes enten på basis af den samlede bifangst udtrykt i antal fisk pr. landing ud af fartøjets samlede fangster af almindelig tun, eller på basis af bifangstens vægtækvivalent i procent.
3. Bifangsten skal trækkes fra flagmedlemsstatens kvote. Døde fisk må ikke smides ud igen, og de trækkes fra flagmedlemsstatens kvote.
4. For landing af bifangster af almindelig tun gælder bestemmelserne i artikel 14 og artikel 18, stk. 1.

Artikel 10
Fritidsfiskeri

1. Ved fritidsfiskeri er det forbudt at fange og beholde om bord, omlade og lande mere end én almindelig tun pr. fangstrejse.
2. Afsætning af almindelig tun fanget ved fritidsfiskeri er forbudt, undtagen til velgørende formål.
3. Hver medlemsstat skal registrere fangstdata for fritidsfiskeri og sende disse data til ICCAT's stående udvalg for forskning og statistik.
4. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at almindelig tun, især ungfisk, der fanges levende ved fritidsfiskeri, slippes fri igen.

Artikel 11
Sportsfiskeri

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at regulere sportsfiskeri, især ved hjælp af fisketegn.
2. Afsætning af almindelig tun fanget ved sportsfiskeri er forbudt, undtagen til velgørende formål.
3. Medlemsstaterne skal registrere fangstdata for sportsfiskeri og sende disse data til ICCAT's stående udvalg for forskning og statistik.
4. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at almindelig tun, især ungfisk, der fanges levende ved sportsfiskeri, slippes fri igen.

KAPITEL IV

KONTROLFORANSTALTNINGER

Artikel 12

Register over fartøjer med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun

1. Hver medlemsstat sender senest den 1. april 2008 elektronisk Kommissionen en liste over alle fiskerfartøjer, der fører dets flag, og som har fået særlig tilladelse til aktivt at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
2. Kommissionen sender listen omhandlet i stk. 1 til ICCAT's eksekutivsekretariat, så de pågældende fartøjer kan indføres i ICCAT's register over fartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun.
3. EF-fartøjer, der ikke er indført i ICCAT's register, må ikke fiske efter, opbevare om bord, omlade, transportere, overføre eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
4. Bestemmelserne og fiskerilicenser i artikel 8a, stk. 2, 4, 6, 7 og 8, i forordning (EF) nr. 1936/2001 anvendes tilsvarende.

Artikel 13

Register over faststående tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun

1. Hver medlemsstat sender senest den 1. april 2008 elektronisk Kommissionen en liste over alle tilladte faststående tunfiskenet med særlig tilladelse til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Listen skal indeholde de faststående tunfiskenet navn og registernummer.
2. Kommissionen sender listen til ICCAT's eksekutivsekretariat inden den 15. april 2008, så de faststående tunfiskenet kan indføres i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun.
3. EF-fartøjer, der ikke er indført i ICCAT's register, må ikke fiske efter, opbevare om bord, omlade eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
4. Artikel 8a, stk. 2, 4, 6, 7 og 8, i forordning (EF) nr. 1936/2001 anvendes tilsvarende.

Artikel 14

Udpegede havne

1. Medlemsstaterne udpeger et landingssted eller et sted tæt på kysten (udpegede havne), hvor landing eller omladning af almindelig tun er tilladt.
2. Medlemsstaterne sender senest den 1. april hvert år en liste over udpegede havne til Kommissionen. Kommissionen videresender hvert år inden den 15. april listen til ICCAT's eksekutivsekretariat. Eventuelle ændringer af listen meddeles Kommissionen til

videreformidling til ICCAT's eksekutivsekretariat senest 15 dage før, ændringen træder i kraft.

3. Fartøjer som omhandlet i artikel 12 må ikke lande eller omlade tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, uanset mængde, andre steder end i de havne, der er udpeget af CPC'erne.

4. Denne bestemmelse gælder ikke for stangfartøjer, dørgefartøjer og pelagiske trawleres landing eller omladning af almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav.

Artikel 15 *Registreringskrav*

1. Foruden at overholde artikel 6 og 8 i forordning (EØF) nr. 2847/93 skal førerne af fartøjer som omhandlet i artikel 12 indføre de oplysninger, der er anført i bilag II, i logbogen.

2. Førerne af fartøjer som omhandlet i artikel 12, der deltager i fælles fiskeri, skal indføre følgende oplysninger i logbogen:

a) hvis fangsten er taget om bord eller overført til bure:

- dato og klokkeslæt

- position (længde/bredde)

- hvor stor en fangstmængde der er taget om bord eller overført til bure

- navnet på og det internationale radiokaldesignal for det fiskerfartøj, med hvis redskaber fangsten er taget

b) hvis fangsten ikke tages om bord eller er i et net, inden den omlades eller overføres til bure:

- dato og klokkeslæt

- position (længde/bredde)

- at der ikke er blevet taget fangster om bord eller overført fangster til bure

- navnet på og det internationale radiokaldesignal for det fangstfartøj, med hvis redskaber fangsten er taget.

Artikel 16 *Fælles fiskeri*

1. Fartøjer, som fører en medlemsstats flag, må kun udøve fælles fiskeri efter almindelig tun med tilladelse fra den pågældende flagmedlemsstat.

2. Fiskerfartøjer, der deltager i fælles fiskeri, skal sende deres flagmedlemsstat detaljerede oplysninger om det fælles fiskeris varighed og aktørernes identitet.
3. Medlemsstaterne sender de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, til ICCAT's sekretariat og til Kommissionen.

Artikel 17
Fangstopgørelser

1. Førerne af fartøjer som omhandlet i artikel 12 sender en fangstopgørelse med angivelse af fangstmængderne af almindelig tun, herunder nulfangst, til de kompetente myndigheder i deres flagmedlemsstat.
2. Fangstopgørelsen skal første gang sendes senest 10 dage efter indsejling i det østlige Atlanterhav og Middelhavet eller efter fangstrejsens begyndelse. Ved fælles fiskeri angiver fartøjsføreren, for hvilket fartøj eller hvilke fartøjer fangsterne skal modregnes flagstatens kvote.
3. Fra den 1. juni hvert år skal fartøjsførerne sende en fangstopgørelse for almindelig tun, herunder nulfangst, hver femte dag.
4. Hver medlemsstat skal, så snart den har modtaget fangstopgørelserne, sende dem elektronisk eller på anden måde til ICCAT's sekretariat.
5. Medlemsstaterne meddeler inden den 15. i hver måned elektronisk Kommissionen, hvor store mængder almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet der i den foregående måned er landet, omladet eller anbragt i bur af fartøjer, der fører deres flag.

Artikel 18
Landing

1. Uanset artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2847/93 meddeler førerne af fartøjer som omhandlet i artikel 12 i denne forordning eller deres repræsentanter senest fire timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis havne eller landingsfaciliteter de ønsker at benytte, følgende:
 - a) hvornår fartøjet forventes at ankomme
 - b) hvor stor en mængde almindelig tun der anslås at være om bord
 - c) i hvilket geografisk område fangsterne er taget.
2. De kompetente myndigheder i medlemsstaten sender senest 48 timer efter afsluttet landing en landingsopgørelse til de kompetente myndigheder i fartøjets flagstat.
3. Denne bestemmelse gælder ikke for stangfartøjer, dørgefartøjer og pelagiske trawleres landing af almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav.

Artikel 19
Omladning

1. Uanset artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2847/93 er omladning til havs af almindelig tun forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, undtagen for store langlinefartøjer til tunfiskeri, der fisker i overensstemmelse med ICCAT's henstilling 2005[06] om opstilling af et omladningsprogram for store langlinefartøjer til tunfiskeri som ændret.

2. Føreren af modtagerfartøjet (fiskerfartøj eller fabriksfartøj) eller dennes repræsentant meddeler senest 48 timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis havn han ønsker at benytte, eller de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den pågældende bedrift ligger, følgende:

- a) hvornår fartøjet forventes at ankomme
- b) hvor stor en mængde almindelig tun der anslås at være om bord
- c) i hvilket geografisk område fangsterne er taget
- d) fangstfartøjets navn og dets nummer i ICCAT's register over fartøjer med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun
- e) modtagerfartøjets navn og dets nummer i ICCAT's register over fartøjer med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun
- f) hvor stor en mængde almindelig tun der skal omlades.

3. Fangstfartøjer må ikke omlade uden forudgående tilladelse fra deres flagstat.

4. Føreren af fangstfartøjet meddeler på omladningstidspunktet sit flagstat følgende:

- a) hvor stor en mængde almindelig tun der er omladet
- b) omladningsdato og -havn
- c) modtagerfartøjets navn, registreringsnummer og flag samt dets nummer i ICCAT's register over fartøjer med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun
- d) i hvilket geografisk område tunfangsterne er taget.

5. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, i hvis havn omladningen foregår, eller de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den pågældende bedrift ligger, inspicerer modtagerfartøjet ved ankomst og kontrollerer lasten og papirerne vedrørende omladningen.

6. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, i hvis havn omladningen foregår, eller de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den pågældende bedrift ligger, sender en omladningsmeddelelse til myndighederne i fangstfartøjets flagstat senest 48 timer efter afsluttet omladning.

7. Førerne af fartøjer som omhandlet i artikel 12 udfylder og sender en omladningsopgørelse til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis flag fartøjerne

fører. Opgørelsen sendes senest 15 dage efter datoen for omladning i havn i formatet som vist i bilag III.

Artikel 20
Anbringelse i bur

1. Den medlemsstat, under hvis jurisdiktion bedriften for almindelig tun henhører, sender senest en uge efter afsluttet anbringelse i bur en rapport om anbringelse i bur valideret af en observatør til den medlemsstat eller kontraherende part, under hvis flag fartøjerne har fisket efter tun, og til ICCAT's sekretariat. Rapporten skal indeholde oplysningerne i meddelelsen om anbringelse i bur, jf. artikel 4b i forordning (EF) nr. 1936/2001.

2. Hvis opfedningsbedrifterne ligger uden for farvande, der henhører under medlemsstaternes jurisdiktion, anvendes stk. 1 tilsvarende for medlemsstater, hvor de fysiske eller juridiske personer med ansvar for opfedningsbedrifterne er etableret.

3. Bedriftsmedlemsstatens kompetente myndigheder underretter inden enhver overførsel fangstfartøjets flagmedlemsstat om anbringelse i bur af fisk fanget af fiskerfartøjer, der fører flagmedlemsstatens flag. Fangstfartøjets flagmedlemsstat skal anmode bedriftsmedlemsstatens kompetente myndigheder om at beslaglægge fangsterne og slippe fiskene fri i havet, hvis førstnævnte medlemsstat ved modtagelse af oplysningerne skønner:

a) at det fartøj, der opgives at have fanget fiskene, ikke havde tilstrækkelig kvote i forhold til den mængde almindelig tun, der blev anbragt i bur

b) at mængden af fisk ikke var blevet behørigt rapporteret og ikke var taget med i beregningen af en eventuel kvote

c) at det fartøj, der opgives at have fanget fiskene, ikke havde tilladelse til at fiske efter almindelig tun.

4. Førerne af fiskerfartøjer som omhandlet i artikel 12 skal udfylde en overførselsopgørelse og sende den til flagmedlemsstaten senest 15 dage efter datoen for overførsel til slæbebåd eller anbringelse i bur i formatet som vist i bilag III. Overførselsopgørelsen skal ledsage de overførte fisk under transport til bur.

Artikel 21
Fiskeri med faststående tunfiskenet

1. Efter afslutning af hvert fiskeri med faststående tunfiskenet registreres fangsterne, og fangstopgørelsen sendes elektronisk eller på anden måde senest 48 timer efter afslutningen af hvert fiskeri til de kompetente myndigheder.

2. Hver medlemsstat skal, straks når den har modtaget fangstrapporten, sende den elektronisk til ICCAT's sekretariat.

Artikel 22
Inspektion i havn eller på bedrift

1. Medlemsstaterne skal foretage inspektion i havn af alle fartøjer i ICCAT's register over fartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun, der anløber en udpeget havn for at lande eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
2. Medlemsstaterne skal foretage inspektion af anbringelsen i bur på bedrifter, der henhører under deres jurisdiktion.
3. Hvis bedrifterne ligger uden for farvande henhørende under medlemsstaters jurisdiktion, anvendes stk. 2 tilsvarende for medlemsstater, hvor de fysiske eller juridiske personer med ansvar for bedriften er etableret.

Artikel 23
Krydskontrol

1. Medlemsstaterne kontrollerer på baggrund bl.a. af FOS-data (FOS = fartøjsovervågningssystem) de indsendte logbøger og relevante oplysninger registreret i logbøgerne for de fartøjer, der fører deres flag, i overførselsopgørelsen/omladningsopgørelsen og i fangstopgørelserne.
2. Medlemsstaterne foretager administrativ krydskontrol af alle landinger, omladninger og anbringelser i bur ved at sammenholde mængderne pr. art registreret i fartøjets logbog eller mængderne pr. art anført i omladningsopgørelsen med mængderne anført i landingsopgørelsen eller meddelelsen om anbringelse i bur og alle andre relevante dokumenter såsom faktura og/eller salgsnotaer.

Artikel 24
ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

1. ICCAT-ordningen for fælles international inspektion, som ICCAT vedtog på sit fjerde ordinære møde (Madrid, november 1975), og som findes i bilag IV til denne forordning, skal gælde i Fællesskabet.
2. Medlemsstater, hvis fiskerfartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, udpeger inspektører til at foretage inspektion til havs i henhold til ordningen.
3. Kommissionen kan udpege EF-inspektører til ordningen.
4. Kommissionen koordinerer overvågnings- og inspektionsarbejdet under ordningen for Fællesskabet. Den kan i samråd med de berørte medlemsstater opstille fælles inspektionsprogrammer med henblik herpå, så Fællesskabet bliver i stand til at opfylde sine forpligtelser i henhold til ordningen. De medlemsstater, hvis fartøjer fisker efter regulerede ressourcer, træffer de fornødne foranstaltninger til at lette gennemførelsen af sådanne programmer, især med hensyn til, hvilke menneskelige og materielle ressourcer der er behov for, og i hvilke perioder og områder de skal indsættes.

5. Medlemsstaterne meddeler senest den 1. april hvert år Kommissionen navnene på de inspektører og inspektionsfartøjer, som de agter at lade indgå i ordningen i det følgende år. På grundlag af disse oplysninger opstiller Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en foreløbig plan for Fællesskabets deltagelse i ordningen hvert år, som den sender til ICCAT's sekretariat og medlemsstaterne.

Artikel 25
Observatørprogram

1. Hver medlemsstat skal sørge for observatørdækning af de fiskerfartøjer, der fører dens flag, og som har en længde på over 15 m, på mindst:

- a) 20 % af dens aktive notfartøjer. Ved fælles fiskeri skal der være en observatør til stede under fiskeriet.
- b) 20 % af dens aktive pelagiske trawlere
- c) 20 % af dens aktive langlinefartøjer
- d) 20 % af dens aktive stangfartøjer
- e) 100 % ved høst af fangst fra faststående tunfiskekødet.

Observatøren har især til opgave:

- a) at kontrollere, om fartøjet opfylder betingelserne i dette kapitel
- b) at registrere og rapportere fiskeriaktivitet
- c) at observere og anslå fangster og kontrollere oplysninger i logbogen
- d) at spotte og registrere fartøjer, der fisker i strid med ICCAT's bevarelsesforanstaltninger.

Observatøren skal desuden udføre videnskabeligt arbejde såsom indsamling af opgave II-data som defineret af ICCAT, når Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet anmoder derom, efter vejledning fra ICCAT's stående udvalg for forskning og statistik.

2. Hver medlemsstat, under hvis jurisdiktion bedriften for almindelig tun henhører, skal sørge for, at der er en observatør til stede ved enhver overførsel af almindelig tun til bur og enhver høst af fisk fra bur.

Observatøren har især til opgave:

- a) at observere og overvåge, at opdrættet foregår i overensstemmelse med artikel 4a, 4b og 4c i forordning (EF) nr. 1936/2001
- b) at validere rapporten om anbringelse i bur omhandlet i artikel 20

c) at udføre videnskabeligt arbejde, fx prøveudtagning, når Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet anmoder derom, efter vejledning fra ICCAT's stående udvalg for forskning og statistik.

Artikel 26 *Håndhævelse*

1. Medlemsstaterne træffer håndhævelsesforanstaltninger over for et fartøj, der fører deres flag, hvis det efter deres lovgivning fastslås, at fiskerfartøjet ikke overholder bestemmelserne i artikel 5, 7, 14, 15, 17 og 19. Foranstaltningerne kan alt efter, hvor alvorlig overtrædelsen er, og efter de gældende bestemmelser i den nationale lovgivning omfatte:

- a) bøder
- b) beslaglæggelse af ulovlige fiskeredskaber og fangster
- c) beslaglæggelse af fartøj
- d) suspension eller inddragelse af fiskeritilladelse
- e) eventuel nedsættelse eller annullering af fiskekvote.

2. Hver medlemsstat, på hvis jurisdiktionsområde bedriften for almindelig tun ligger, træffer håndhævelsesforanstaltninger over for denne bedrift, hvis det efter medlemsstatens lovgivning er fastslået, at bedriften ikke overholder bestemmelserne i artikel 20 og artikel 25, stk. 2, i denne forordning og artikel 4a, 4b og 4c, i forordning (EF) nr. 1936/2001. Foranstaltningerne kan alt efter, hvor alvorlig overtrædelsen er, og efter de gældende bestemmelser i den nationale lovgivning omfatte:

- a) bøder
- b) suspension eller udelukkelse fra registeret for opfedningsbedrifter
- c) forbud mod anbringelse i bur eller afsætning af almindelig tun.

Artikel 27 *Markedsforanstaltninger*

1. Indenrigshandel med og landing, import, eksport, anbringelse i bur med henblik på opdræt og opfedning, reeksport og omladning af almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der ikke er ledsaget af nøjagtig, fuldstændig og valideret dokumentation i overensstemmelse med denne forordning, er forbudt.

2. Indenrigshandel med og landing, import, eksport, anbringelse i bur med henblik på opdræt og opfedning, forarbejdning, eksport, reeksport og omladning af almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der er fanget af fiskerfartøjer, hvis flagstat ikke har kvoter, fangstbegrænsning eller fiskeriindsatsbegrænsning for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i henhold til ICCAT's forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger, eller hvis flagstats fiskerimuligheder er opbrugt, er forbudt.

3. Indenrigshandel med og import, landing, forarbejdning og eksport af almindelig tun fra bedrifter, der ikke følger ICCAT's henstilling 2006[07] om opdræt af almindelig tun, er forbudt.

Artikel 28
Omregningsfaktorer

Ved beregning af forarbejdet almindelig tuns rundvægtsækvivalent anvendes de omregningsfaktorer, der er vedtaget af ICCAT's stående udvalg for forskning og statistik.

KAPITEL V
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 29
Ændring af forordning (EF) nr. 973/2001

I forordning (EF) nr. 973/2001 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 5 og 5a udgår.
- 2) I bilag IV udgår teksten vedrørende almindelig tun.

Artikel 30
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Særlige betingelser for fiskeri med stangfartøjer, dørgefartøjer og pelagiske trawlere i det østlige Atlanterhav

1. Hver medlemsstat skal begrænse det maksimale antal stangfartøjer og dørgefartøjer, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, til det antal fartøjer, der deltog i direkte fiskeri efter almindelig tun i 2006.
2. Hver medlemsstat skal begrænse det maksimale antal pelagiske trawlere, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun som bifangst.
3. Medlemsstaterne meddeler senest pr. 1. april 2008 ICCAT's sekretariat antallet af fartøjer fastsat efter punkt 1 og 2.
4. a) Hver medlemsstat sørger for, at fartøjer som omhandlet i punkt 1 og 2, der har fået udstedt særlig fiskeritilladelse optages på en liste med angivelse af navn og EF-flåderegisternummer (CFR) som defineret i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister⁵. Medlemsstaterne udsteder først særlig fiskeritilladelse, når et fartøj er indført i ICCAT's register for fartøjer med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun.

b) Hver medlemsstat sender den liste, der er omhandlet i litra a), og alle senere ændringer til Kommissionen i elektronisk form.

c) Ændringer af den liste, der er omhandlet i punkt 4, litra a), sendes til Kommissionen senest fem dage før den dato, hvor det fartøj, der lige er blevet opført på listen, sejler ind i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Kommissionen videregiver straks ændringer til ICCAT's sekretariat.
5. Hver medlemsstat må højst tildele 10 % af sin kvote for almindelig tun til disse fartøjer med tilladelse i henhold til punkt 4, idet stangfartøjer med en længde overalt på under 17 m dog må højst fange 200 t almindelig tun af en vægt på mindst 6,4 kg.
6. Hver medlemsstat må højst tildele 2 % af sin kvote for almindelig tun til kystnært fiskeri efter fersk fisk.
- 7.a) Fartøjer som omhandlet i punkt 1 og 2 må, uanset mængde, ikke lande eller omlade tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet andre steder end i de havne, der er udpeget af CPC'erne.

b) Medlemsstaterne udpeger et landingssted eller et sted tæt på kysten (udpegede havne), hvor landing eller omladning af almindelig tun er tilladt.

c) Medlemsstaterne sender senest den 1. april hvert år en liste over udpegede havne til Kommissionen. Kommissionen videregiver inden den 15. april hvert år disse oplysninger til ICCAT's eksekutivsekretariat. Eventuelle ændringer af listen meddeles Kommissionen til videreformidling til ICCAT's eksekutivsekretariat senest 15 dage før, ændringen træder i kraft.

⁵ EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25.

8. Uanset artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2847/93 skal førerne af EF-fartøjer som omhandlet i punkt 1 og 2 eller deres repræsentanter senest fire timer før forventet ankomst i havn meddele de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis havne eller landingsfaciliteter de ønsker at benytte, følgende:

- a) hvornår fartøjet forventes at ankomme
- b) hvor stor en mængde almindelig tun der anslås at være om bord
- c) i hvilket geografisk område fangsterne er taget.

9. Hver medlemsstat skal indføre en fangstopgørelsesordning, der sikrer, at hvert fartøjs kvoteudnyttelse overvåges effektivt.

10. Fangster af almindelig tun må, uanset afsætningsmetode, kun udbydes til detailsalg til den endelige forbruger, hvis de er behørigt mærket med følgende oplysninger:

- a) art og anvendt fiskeredskab
- b) fangstområde og -dato.

11. Fra den 1. juli 2008 skal medlemsstater, hvis stangfartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav, indføre følgende halemærkningskrav:

- a) hver almindelig tun skal forsynes med et halemærke straks efter losning
- b) hvert halemærke skal have et unikt identifikationsnummer, der indgår i statistisk materiale vedrørende almindelig tun og anføres på enhver pakning indeholdende tun.

BILAG II **Logbogsspecifikationer**

Minimumsspecifikationer for logbøger

1. Logbogens sider skal være nummererede.
2. Logbogen skal føres hver dag (midnat) og før ankomst i havn.
3. Logbogen skal føres ved inspektion til havs.
4. Én kopi af siderne skal forblive i logbogen.
5. Logbøgerne for det sidste års aktivitet skal altid forefindes om bord.

Minimumsstandardoplysninger i logbøger

1. Førerens navn og adresse.
2. Afsejlingsdato og -havn, ankomstdato og -havn.
3. Fartøjets navn, registreringsnummer, ICCAT-nummer og eventuelt IMO-nummer. Ved fælles fiskeri: navn, registreringsnummer, ICCAT-nummer og eventuelt IMO-nummer på alle fartøjer, der deltager i det fælles fiskeri.
4. Fiskeredskab:
 - a) type (FAO-kode)
 - b) dimensioner (længde, maskestørrelse, antal kroge ...)
5. Aktivitet til havs - (mindst) én line pr. fangstrejsedag - med angivelse af:
 - a) aktivitet (fiskeri, sejlads ...)
 - b) position: nøjagtig daglig position (i grader og minutter) registreret for hver fiskerihandling eller kl. 12 middag på dage, hvor der ikke fiskes.
 - c) Fangstopgørelse:
6. Artsidentifikation:
 - a) efter FAO-kode
 - b) i rund vægt i kg pr. dag
7. Førerens underskrift
8. Eventuel observatørs underskrift
9. Vægt bestemt ved: skøn, vejning om bord.
10. Vægten i logbogen angives omregnet til levende vægt med oplysning om, hvilke omregningsfaktorer der er anvendt ved vurderingen.

Minimumsoplysninger ved landing og omladning/overførsel

1. Landingsdato/omladningsdato/overførselsdato og landingshavn/omladningshavn/overførselshavn
2. Vare:
 - a) præsentationsform
 - b) antal fisk eller kasser og mængde i kg
3. Førerens eller fartøjsrepræsentantens underskrift

BILAG III
ICCAT-OVERFØRSELSOPGØRELSE/OMLADNINGSGØRELSE

Dokument nr. **ICCAT-OVERFØRSELSOPGØRELSE/OMLADNINGSGØRELSE**

Slæbebåd/transportfartøj

Fartøjets navn og radiokaldesignal:

Flag:

Flagstatens godkendelsesnummer:

Nationalt registreringsnummer:

ICCAT-registernummer:

IMO-nummer:

Fiskerfartøj

Fartøjets navn og radiokaldesignal:

Flag:

Flagstatens godkendelsesnummer:

Nationalt registreringsnummer:

ICCAT-registernummer:

Havnekendingsnummer:

Sidenummer i fiskerilogbog:

Dag Måned Klokkelæt År |2_|0_|_|_|

Fiskerfartøjsførerens navn:

Slæbebådsførerens/transportfartøjsførerens navn:

OMLADNINGSTED

Afsejling | | | | fra | | | |

Ankomst | | | | til | | | | Underskrift: Underskrift:

Overførsel/omladning | | | | | | | |

Ved omladning angives vægt i kg eller anvendt enhed (fx kasse, kurv) og landet vægt i kg af denne enhed: | | | kg

Ved overførsel af levende fisk angives antal enheder og levende vægt.

Havn	Hav		Art	Antal fiskeenheder	Vare-type	Vare-type	Vare-type	Vare-type	Vare-type	Yderligere overførsel/omladning
	Bredde	Længde			Levende	Hel	Renset	Hovedskåret	Filet-ret	
										Dato: Sted/position:
										Den kontraherende parts godkendelsesnummer:
										Omladningsfartøjsførerens underskrift:
										Modtagerfartøjets navn:
										Flag:

												ICCAT-registernummer:
												IMO-nummer:
												Fartøjsførerens underskrift:
												Dato:
												Sted/position:
												Den kontraherende parts godkendelsesnummer:
												Omladningsfartøjsførerens underskrift:
												Modtagerfartøjets navn:
												Flag:
												ICCAT-registernummer:
												IMO-nummer:
												Fartøjsførerens underskrift:

Eventuel ICCAT-observatørs underskrift:

Forpligtelser ved overførsel/omladning

1. Den originale overførselsopgørelse/omladningsopgørelse afleveres til modtagerfartøjet (slæbebåd/fabriksfartøj/transportfartøj).
2. Kopien af overførselsopgørelsen/omladningsopgørelsen opbevares om bord på det pågældende fangstfartøj.
3. Yderligere overførsel eller omladning skal godkendes af den kontraherende part, som gav fartøjet tilladelse til at fiske.
4. Den originale overførselsopgørelse/omladningsopgørelse skal opbevares om bord på modtagerfartøjet, der har fisken om bord, indtil ankomst til landingsstedet.
5. Alle fartøjer, som deltager i overførsel eller omladning skal registrere overførslen eller omladningen i logbogen.

BILAG IV
ICCAT-ORDNINGEN FOR FÆLLES INTERNATIONAL INSPEKTION

ICCAT-Kommissionen aftalte på sit fjerde ordinære møde (Madrid, november 1975) følgende:

I henhold til artikel IX, stk. 3, i konventionen anbefaler Kommissionen, at der vedtages følgende foranstaltninger for international kontrol uden for farvande under national jurisdiktion for at sikre anvendelsen af konventionen og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til den:

1. Der skal udføres kontrol af kontrollører fra de kontraherende regeringers fiskerikontrol. De respektive regeringer meddeler Kommissionen navnene på de udpegende kontrollører.
2. Fartøjer, der har kontrollører om bord, skal føre et særligt flag eller en særlig vimpel godkendt af Kommissionen, som viser, at kontrollører er i gang med at udføre internationale inspektionsopgaver. Navnene på de fartøjer, der anvendes til inspektionsformål, og som kan være enten særlige inspektionsfartøjer eller fiskerfartøjer, meddeles Kommissionen så hurtigt som praktisk muligt.
3. Hver kontrollør skal være i besiddelse af et id-kort, der er udstedt af flagstatens myndigheder i et format godkendt af Kommissionen, og som kontrolløren får, når han udpeges, og hvoraf det fremgår, at han har beføjelse til at udføre opgaver i forbindelse med foranstaltninger vedtaget af Kommissionen.
4. Uden at det i øvrigt berører foranstaltninger som omhandlet i punkt 9 skal et fartøj, der fisker efter tun eller tunlignende arter i konventionsområdet uden for farvande under national jurisdiktion standse, når et fartøj med en kontrollør om bord sender det relevante signal efter den internationale signalkode til det, medmindre det er i gang med at fiske, idet det i så fald skal standse, straks når det er færdigt med det pågældende fiskeri. Fartøjsføreren⁶ skal give kontrolløren, der kan ledsages af et vidne, tilladelse til at borde fartøjet. Føreren skal gøre det muligt for kontrolløren at undersøge fangster, redskaber og alle relevante dokumenter i det omfang, han skønner nødvendigt for at kontrollere, om det pågældende fartøjs flagstat overholder Kommissionens henstillinger, og kontrolløren kan udbede sig enhver forklaring, han måtte skønne nødvendig.
5. Ved bording af fartøjet skal kontrolløren fremvise det dokument, der er beskrevet i punkt 3. Inspektion skal foretages således, at den er til mindst mulig gene og ulejlighed for fartøjet, og at den ikke går ud over fiskens kvalitet. Kontrolløren skal begrænse sine undersøgelser til udelukkende at fastslå, om det pågældende fartøjs flagstat følger Kommissionens henstillinger. Kontrolløren kan i nødvendigt omfang anmode føreren om at bistå ham i sit arbejde. Han udarbejder en inspektionsrapport i et format godkendt af Kommissionen. Han underskriver rapporten i nærværelse af fartøjsføreren, som har ret til at tilføje eller få tilføjet eventuelle relevante bemærkninger, som skal underskrives af fartøjsføreren. Der skal udleveres en kopi af rapporten til fartøjsføreren og til kontrollørens regering, som så sender en kopi til de relevante myndigheder i fartøjets flagstat og til

⁶ Med føreren menes den person, som er ansvarlig for fartøjet.

Kommissionen. Hvis kontrolløren konstaterer, at henstillingerne ikke er fulgt, bør han om muligt også underrette flagstatens kompetente myndigheder som meddelt Kommissionen og ethvert inspektionsfartøj fra flagstaten, som vides at være i nærheden.

6. Hvis føreren af et fartøj sætter sig til modværge mod en kontrollør eller vægrer at adlyde hans ordrer skal fartøjets flagstat behandle en sådan handling på samme måde, som hvis føreren af et fartøj sætter sig til modværge mod en kontrollør fra den pågældende stat eller vægrer at adlyde en sådan kontrollørs ordrer.

7. Kontrollører udfører deres opgaver i forbindelse med disse foranstaltninger efter bestemmelserne i denne henstilling, men de forbliver under operativt tilsyn af deres nationale myndigheder og er ansvarlige over for disse myndigheder.

8. De kontraherende regeringer skal, for så vidt angår rapporter fra udenlandske kontrollører i forbindelse med disse foranstaltninger, betragte sådanne rapporter som havende samme beviskraft som deres egne nationale kontrollørers rapporter og handle på samme måde i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, som når det drejer sig om rapporter fra deres nationale kontrollører. Bestemmelserne i dette punkt betyder på ingen måde, at en kontraherende regering skal betragte en udenlandsk kontrollørs rapport som havende større beviskraft, end den ville have i kontrollørens eget land. De kontraherende regeringer skal samarbejde for at lette retlige eller andre procedurer, der følger af en kontrollørs rapport i forbindelse med disse foranstaltninger.

9. i) De kontraherende regeringer skal senest den 1. marts hvert år meddele deres foreløbige planer for deltagelse i disse foranstaltninger i det følgende år, og Kommissionen kan over for de kontraherende regeringer fremsætte forslag om samordning af nationale foranstaltninger på dette område, herunder forslag om antal kontrollører og inspektionsfartøjer.

ii) Mellem de kontraherende regeringer gælder foranstaltningerne fastsat i denne henstilling og planerne for deltagelse, medmindre andet aftales. Kommissionen skal underrettes, hvis andet aftales.

Ordningens gennemførelse suspenderes imidlertid mellem to kontraherende regeringer, hvis en af dem har meddelt Kommissionen dette, i afventning af en aftale.

10. i) Fiskeredskaberne skal inspiceres efter de gældende bestemmelser for det underområde, hvor inspektionen finder sted. Kontrolløren anfører i sin rapport, hvilken type overtrædelse det drejer sig om.

ii) Kontrollørerne har beføjelse til at inspicere alle fiskeredskaber, der anvendes, og alle fiskeredskaber på dækket, der er klar til at blive anvendt.

11. Kontrolløren fastgør et identifikationsmærke godkendt af Kommissionen på alle inspicerede fiskeredskaber, der ser ud til at være i strid med Kommissionens henstillinger for det pågældende fartøjs flagstat, og registrerer dette i rapporten.

12. Kontrolløren kan fotografere redskaberne på en sådan måde, at det af fotoer fremgår, hvilke karakteristika der efter hans mening ikke er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser. I så fald bør de fotograferede emner opregnes i rapporten, og kopien af rapporten til flagstaten bør suppleres med kopier af fotoerne.

13. Kontrolløren har beføjelse til at undersøge fangsters karakteristika med henblik på at fastslå, om Kommissionens henstillinger følges, idet Kommissionen dog kan indføre eventuelle begrænsninger. Kontrolløren rapporterer sine resultater til myndighederne i det inspicerede fartøjs flagstat hurtigst muligt. (Toårsrapport 1974-75, del II).

Bemærkninger

Det blev aftalt at stille datoen for den internationale kontrolordnings ikrafttræden i bero, indtil Kommissionen træffer beslutning om den.

ICCAT-vimpel:

